

ارائه الگوی تابآوری کیفیت خدمات بیمارستانی در شرایط همه‌گیری در ایران

مقدمه: ارائه خدمات سلامت باکیفیت بالا، جز مهمی از تلاش دولتها به شمار می‌رود و همواره مسئولیت کیفیت خدمات سلامت تمام مردم بر عهده نظام سلامت است. بیمارستان‌ها به عنوان یکی از ارکان مهم نظام سلامت در تلاش هستند که خدمات باکیفیت را در تمام شرایط، حتی در موقع همه‌گیری‌ها به صورت مداوم ارائه دهند، تداوم ارائه خدمات باکیفیت آن‌ها به دلیل سروکار داشتن با جان انسان‌ها از اهمیت بسزایی برخوردار است. در همین راستا افزایش تابآوری کیفیت خدمات، به عنوان یکی از مهم‌ترین راهکارهایی شناخته شده است که بیمارستان‌ها با توجه به آن اثربخش ترین خدمات را در شرایط همه‌گیری ارائه بدهند. به همین خاطر هدف مطالعه حاضر ارائه الگوی تابآوری کیفیت خدمات بیمارستانی در شرایط همه‌گیری می‌باشد تا در شرایط بیماری‌های همه‌گیر بیمارستان‌ها از این الگو جهت افزایش تابآوری کیفیت ارائه خدمات استفاده نمایند.

روش کار: مطالعه حاضر یک مطالعه ترکیبی (كمی - کیفی) بود که از ابتدای سال ۱۳۹۹ تا دی‌ماه ۱۴۰۱ در پنج

مرحله انجام گرفت. مرحله اول مطالعه، بصورت مرور نظاممند برای شناسایی شاخص‌ها و ابعاد تابآوری کیفیت خدمات بیمارستانی در پایگاه‌های Sid, Magiran, ProQuest, PubMed, Scopus, Web of Science و موتور جستجوی Google Scholar به جستجوی مقالات منتشر شده پرداخت. مقالات یافته شده به نرم‌افزار EndNote انتقال داده شد، سپس به غربالگری عنوان، خلاصه مقاله و متن کامل مقاله پرداخته شد. داده‌ها بر اساس فرم طراحی شده استخراج و تحلیل یافته‌ها، از طریق تحلیل محتوای کیفی انجام شد.

مرحله دوم مطالعه به صورت کمی انجام شد، از ابزار پرسشنامه محقق‌ساخته برای تعیین وضعیت تابآوری کیفیت خدمات بیمارستانی در بیمارستان‌های آموزشی و درمانی شهر شیراز استفاده شد. اعتبار محتوایی پرسشنامه بهوسیله ۱۲ نفر خبرگان با ۵۶٪ CVR تأیید شد، سپس پایابی با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ مورد آزمون قرار گرفت که پایابی بعد پرسشنامه بین ۸۲٪ تا ۹۲٪ بدست آمد. برای آنالیز داده‌ها، از آزمون‌های آماری تی‌تست، منویتنی و کروسکال والیس استفاده شد. در مرحله سوم مطالعه، چالش‌ها و تجربیات موفق تابآوری کیفیت خدمات بیمارستانی با روش تحلیل محتوای کیفی از طریق مصاحبه با ۱۷ نفر مدیران ارشد و میانی بیمارستان‌های آموزشی و درمانی شهر شیراز و دانشگاه علوم پزشکی شیراز شناسایی شد. داده‌ها همزمان با جمع‌آوری، بر اساس روش گرانیهام لودمن و با استفاده از نرم‌افزار MAXQDA نسخه 2020 تحلیل شدند. در مرحله چهارم با توجه به نتایج بدست آمده از مراحل قبل و مصاحبه با

۸ نفر از اعضای پتل خبرگان، الگوی اولیه بر اساس بازخورد نظرات اصلاحی صاحبنظران پتل خبرگان طراحی گردید و در مرحله پنجم الگوی طراحی شده با روش دلفی اعتبار سنجی شد برای گرداوری داده در این مرحله از دو نوع پرسشنامه استفاده شد و روایی محتوایی این ابزارها توسط صاحبنظران رشته مدیریت خدمات بهداشتی مورد بررسی قرار گرفت و تأیید شد. ابتدا با پرسشنامه‌ای، ابعاد اصلی و فرعی الگوی پیشنهادی اولیه در دو مرحله با روش دلفی بررسی شد، سپس پرسشنامه دیگری که بهصورت کلی‌تر طراحی گردیده بود، در یک مرحله با روش دلفی اعتبار سنجی شد. در هر مرحله روش دلفی بعد از گرداوری پرسشنامه‌ها از صاحبنظران، پژوهشگر به محاسبه توافق اجماع با استفاده از ضربه کاپا (K^*) پرداخت.

یافته‌ها: در مرحله مرور نظاممند، تعداد ۱۳۸۹ مقاله شناسایی شد که بعد از غربالگری مقالات ۴۶ مقاله وارد مطالعه شدند.

پس از استخراج اطلاعات مقالات، ۲۰۳ کد استخراج گردید که با حذف یا ادغام موارد تکراری و مشابه، درنهایت ۷۳ شاخص بدست آمد و در ۱۰ طبقه اصلی (دسترسی مداوم به مراقبت، ظرفیت فیزیکی، نیروی انسانی، کارایی، اثربخشی، ایمنی، هماهنگی، ارتباطات، آموزش، برنامه‌ریزی و ارزشیابی) دسته‌بندی گردیدند.

نتایج نشان داد، تابآوری کیفیت خدمات بیمارستانی بهطورکلی با میانگین ۶۸/۵۱ برآورد گردید که حیطه دسترسی به دارو و لوازم پزشکی ۷۹/۵۰ و حیطه تأمین مالی ۶۰/۴۲ به ترتیب بیشترین و کمترین درصد میانگین تابآوری را به خود اختصاص دادند. در حیطه ارائه خدمت، رهبری و حاکمیت و تابآوری کلی کیفیت خدمات بیمارستانی بین مراکز بستری بیماران کرونایی و مراکز بستری بیماران غیر کرونایی تفاوت آماری معناداری ($P=0/02$) مشاهده گردید.

نه چالش مؤثر بر تابآوری کیفیت خدمات بیمارستانی در شرایط بیماری همه‌گیر شناسایی گردید که در طبقات اصلی (نیروی انسانی، فراسازمانی، ابزار و تجهیزات، اختلالات روان‌تی، مشکلات دارویی، اداره بیمارستان، ماهیت بیماری، مسائل مالی و ساختار فیزیکی) و ۷۲ زیر طبقه دسته‌بندی شدند. چالش نیروی انسانی به عنوان اصلی‌ترین عامل از نظر مدیران ارشد و میانی شناسایی شد. در رابطه با تجربیات موفق تابآوری کیفیت نیز موارد شناسایی شده در پنج طبقات اصلی «حمایت دانشگاه علوم پزشکی، بهبود فرآیند بیمارستانی، نیروی انسانی، تجهیزات پزشکی و دارویی و امکانات رفاهی» و ۳۱ زیر طبقه قرار گرفتند.

الگوی پیشنهادی تابآوری کیفیت خدمات بیمارستانی در شرایط همه‌گیری و ابعاد آن بر اساس اطلاعات مرور متون، مرحله کمی و مرحله کیفی با در نظر گرفتن کلیه عوامل تأثیرگذار بر تابآوری کیفیت خدمات بیمارستانی با نظرات اعضای پتل خبرگان ۲۰ تا ابعاد اصلی و ۹۵ تا ابعاد فرعی تهیه شد و در نهایت، الگوی اولیه طراحی شده از طریق روش دلفی اعتبار سنجی شد. در روش دلفی چهار ابعاد فرعی مورد تأیید قرار نگرفت، دو ابعاد فرعی مربوط به بعد اصلی نیروی

انسانی تحت عنوانین (فراخوان تأمین نیروی انسانی از کارکنان بالینی با تجربه بازنشسته یا سایر سازمان‌های موازی با ضریب کاپا ۷۰٪، اختصاص فردی به عنوان مسئول متوفی یا مرگومیر در بیمارستانها جهت کاهش بارکاری نیروهای پرستاری بخش‌ها با ضریب ۶۴٪)، یک مؤلفه مربوط به بعد اصلی محیط فیزیکی با عنوان (افزایش ظرفیت سرداخنه‌های نگهداری جسد در بیمارستان‌ها با ضریب ۵۷٪) و یک مؤلفه دیگر مربوط به بعد اصلی منابع مالی با عنوان (برنامه‌ریزی برای پیشگیری از کاهش درآمد بخش‌های درآمدهای مانند ارتودپی در پاندمی‌ها با ضریب ۵۷٪)، مورد تأیید قرار نگرفتند. درنهایت الگوی تاب‌آوری کیفیت خدمات بیمارستانی با ۲۰ ابعاد اصلی و ۹۱ ابعاد فرعی تأیید گردید.

نتیجه‌گیری:

با توجه به نیاز بیمارستانها برای داشتن الگویی برای تاب‌آوری کیفیت خدمات بیمارستانی در شرایط همه‌گیری، در این مطالعه الگوی استخراج گردید که می‌تواند به عنوان راهنمایی برای مدیران و سیاست‌گذاران نظام سلامت در حوزه تاب‌آوری کیفیت خدمات بیمارستانی برای همه‌گیری‌ها راهگشا باشد. تاب‌آوری خدمات بیمارستانی به عنوان یکی از شاخص‌های اصلی وزارت بهداشت در همه‌گیری است، کرونا یکی از بیماری همه‌گیر است تأثیر عمدی بر کیفیت خدمات سیستم‌های درمانی در سراسر جهان گذاشته است که این تأثیر در کشور ایران به خاطر تحریم‌های شدید اقتصادی، کمبود نیروی انسانی و منابع پزشکی چشمگیر بوده است. در بیمارستان‌های موردنرسی با وجود چالش‌های موجود در مدیریت و کنترل همه‌گیری، بیمارستان‌ها تلاش‌های خود را برای کسب تجربیات موفق دوچندان کرده‌اند که حتی سبب شده بیمارستان‌ها، برای مقابله با اپیدمی‌های جدید آماده‌تر شوند. برای استفاده بهینه از این تجربیات در جهت ارتقای تاب‌آوری کیفیت خدمات بیمارستانها، مدیران می‌توانند با بهره‌گیری از ابعاد این الگو از طریق حمایت سیاست‌گذاران سلامت وزارت بهداشت در خصوص تخصیص بودجه سالانه، سیاست‌گذاری مبتنی بر شواهد، افزایش ظرفیت‌های جذب نیروی انسانی پرستاری و متخصصان عفونی پزشکی و ارتقای دانش و آگاهی آن‌ها در زمینه پاندمی همه‌گیری و توسعه ساختار فیزیکی بیمارستان‌ها مطابق با ظرفیت منطقه جغرافیایی، توسعه زیرساخت‌های پزشکی از راه دور و آموزش مدیران کلیدی نظام سلامت، با توان بیشتر در جهت تداوم کیفیت خدمات بیمارستان‌ها به مقابله با همه‌گیری‌ها بپردازند.

کلیدواژه:

تاب‌آوری، کیفیت خدمات، همه‌گیری، الگوی تاب‌آوری کیفیت